

רע"פ 5213/22 - עמרן קבהא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5213/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המבקש:

עמרן קבהא

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ת 732-05-22 מיום 14.6.2022 שניתן על ידי כבוד השופט העמית י' צלקובניק

בשם המבקש:

עו"ד כבהה כבהה

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט העמית י' צלקובניק) בעפ"ת 732-05-22 מיום 14.06.2022, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) בת"ד 4081-09-19 מיום 17.03.2022.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 16.03.2021 המבקש הורשע- בהתאם להודאתו ובמסגרת הסדר טיעון- בביצוע עבירות של סטייה מקו הנסיעה, לפי תקנה 41 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: התקנות); נהיגה בחוסר זהירות, לפי תקנה 21(ג) לתקנות; והתנהגות הגורמת נזק וחבלות של ממש, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות, בצירוף סעיף 38(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. כעולה מכתב האישום המתוקן, בתאריך 31.08.2018 בסמוך לשעה 04:45, נהג המבקש ברכב משא פתוח בכביש 6 מכיוון צפון לדרום בסמוך לק"מ 145.5. אותה שעה, עצר אלמוג אסולין (להלן: מר אסולין) על אי תנועה הנמצא במקום הנ"ל, ופתח את דלת הנהג על מנת לצאת מרכבו. המבקש נהג בחוסר זהירות ולא נתן תשומת לבו לכך שסטה ימינה מנתיב נסיעתו, ובעקבות זאת פגע במר אסולין וברכבו. כתוצאה מהפגיעה נגרמה למר אסולין חבלה של ממש – אשר מפאת כבוד לפרטיותו, לא אפרט על אודות פגיעותיו; וכן נגרמו חבלות גם למבקש, ולרכבים המעורבים בתאונה.
3. ביום 17.03.2022, לאחר ששמע את טיעוני הצדדים לעונש ובחן את תסקיר שירות המבחן, גזר בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות; צו מבחן למשך שנה; 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות אשר פורטו בגזר הדין; פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 15 חודשים בניכוי הימים שבהם רישיונו נפסל; 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה מותנית למשך 3 שנים; וקנס בסך של 3,000 ש"ח.
4. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי. במסגרת ערעורו טען המבקש כי הושת עליו עונש חמור ביחס לעבירות שבהן הוא הורשע. עוד הוא טען, כי יש לקחת כשיקול להקלה בעונשו את חלוף הזמן מאז שבוצעו עבירות אלה. לבסוף טען, כי בית המשפט לתעבורה שגה משקבע כי נגרמה למר אסולין חבלה של ממש, מבלי שהתקבל תיעוד רפואי לפגיעות שנגרמו לו, ולהשלכותיהן.
5. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש, תוך שציין את חומרת מעשיו, וכן את הנזק שנגרם למר אסולין. כן דחה בית המשפט את טענת המבקש, לפיה לא הוכח שנגרמה למר אסולין חבלה של ממש, וזאת נוכח הסיכום הרפואי שהוצג בעניינו של מר אסולין, כמו גם הפירוט של חבלותיו בכתב האישום. לבסוף ציין בית המשפט, כי חומרת העונש שהושת על המבקש אינה מצדיקה את התערבותה של ערכאת הערעור.
6. המבקש לא השלים עם פסק דין זה, ומכאן הבקשה שלפניי.
7. במסגרת בקשתו טוען המבקש, כי העונש שהושת עליו אינו תואם את מדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. כן מציין המבקש את חלוף הזמן ואת הימשכות ההליכים בעניינו, וכי בתקופה זו לא ביצע אף עבירה אחרת. לבסוף טוען המבקש, כי בית המשפט המחוזי שגה משקבע כי נגרמו למר אסולין חבלות של ממש, וזאת מבלי שקיבל אף תיעוד רפואי בעניין זה, כאמור לעיל.
- דיון והכרעה
8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.
9. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (21.07.2022); רע"פ 3679/22 סלע נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (02.06.2022); רע"פ 3653/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (06.06.2022)). זאת ועוד, כאשר הבקשה נסובה על חומרת העונש כשלעצמה, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (ע"פ 4121/22 סנדוקה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.06.2022); רע"פ 4963/22 מנשירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (21.07.2022)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות מידה אלו, ודי בכך כדי לדחותה.

10. לא אחד - העונש אשר הוטל על המבקש אינו מהקלים שניתן להשית בגין העבירות שבהן הוא הורשע (השוו: רע"פ 4243/22 אוחננה נ' מדינת ישראל (14.07.2022); רע"פ 9480/12 אברמוביץ נ' מדינת ישראל (08.01.2013); רע"פ 8612/20 גבאי נ' מדינת ישראל (12.01.2021); רע"פ 9159/09 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.11.2009); רע"פ 7195/15 טשסלי נ' מדינת ישראל (29.10.2015)). יחד עם זאת, כלל ידוע הוא, כי "מלאכת הענישה היא לעולם אינדיבידואלית וכרוכה ברכיבים הנוגעים למעשה העבירה וכן לעושה המסוים שחטא בה" (רע"פ 6873/16 עטיה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.08.2017)). ראו גם: רע"פ 174/21 סויסה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (25.02.2021); רע"פ 5248/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (18.08.2020)). בעניינו, שתי ערכאות נתנו דעתן למכלול נסיבות ביצוע העבירות, לחומרתן, לנזק שנגרם לנפגע ולנסיבותיו האישיות של המבקש, ולא מצאתי מקום להתערב בקביעתן - וזאת בשים לב, בפרט, לעברו הפלילי והתעבורתי של המבקש.

11. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' באב התשפ"ב (4.8.2022).

ש ו פ ט